

ITSASOA

Libe Gargallo Eizagirre

Oiartzun

Txikitatik ezagutzen dugu elkar,
eta lehenengo egunetik lagunak izan gara.
Bera gerturatu zen nire oinetara,
eta kili-kili egin zidan,
barrez hasi nintzen.
Gerturatu nintzen
eta aparrez betetako olatu batek aurpegia zipriz-
tindu zidan;
zapore berria,
baina gustagarria izan zen
eta berehala jolasean hasi ginen.

Orain handia naiz,
baina itsasoa lehen bezainbeste maite dut
Itsasertzetik oinutsik ibiltzea gustuko dut,
kresalaren usaina sentituz..

Itsasoak lasaitasuna ekartzen dit burura;
olatuen hotsak,
haizearen hotsak,
zipriztinak gora eta zipriztinak behera.

Bere gainean jartzean,
besarkatzen nauela sentitzen dut.
Gustura nago.
Gainean etzan, kulunkatu eta amets egiten dut.

Txikitako oroitzapenak ekartzen dizkit burura:
hondarrezko gaztelua egin
eta urak dena suntsitzen zuenean,
txirlak bilatzen ibiltzen ginenean,
zulo erraldoiak egiten genituenean...

Halako batean, zerua hodei grisez betetzen da;
ekaitza, haizea, zurrunbiloak eta iluntasuna.
Bere aurpegi itsusiena erakusten du,
geldiezina da.
Non dago itsasoaren goxotasuna?
Non dago itsasoaren lasaitasuna?
Horrelakoetan
bakean utzi behar zaio.